

Vaste Commissie voor Taaltoezicht
Warandeborg 4 – 1000 BRUSSEL

Brussel, 24 oktober 2019

Uw brief van:
Uw kenmerk:
Ons kenmerk: 51.325/I/PN

Betreft: vraag in verband met de toepassing van de taalwetgeving binnen het Federaal Agentschap van de Schuld (taalkaders)

Mijnheer de Directeur

In zitting van 23 oktober 2019 onderzocht de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (VCT), in verenigde afdelingen, uw vraag om advies in verband met de toepassing van de taalwetgeving binnen het Federaal Agentschap van de Schuld (taalkaders).

Meer specifiek stelde u de volgende vraag:

“Eén van onze medewerkers die tot de taaltrap 3 behoort (experten A1-A3) heeft zich kandidaat gesteld voor een openstaande betrekking die onder de taaltrap 1 (Directie) valt.

Die medewerker is van de Nederlandstalige taalrol. De huidige bezetting van taaltrap 1 bestaat uit twee Nederlandstaligen en één Franstalige.

Het onevenwicht zou dus groter worden in taaltrap 1 indien die medewerker die functie zou opnemen.

Tegelijk zou het vertrek van die medewerker in taaltrap 3 het onevenwicht in die taaltrap (te veel Nederlandstaligen) verminderen.

Is de eventuele benoeming in taaltrap 1 van die medewerker in die omstandigheden conform aan de taalwetgeving?”

*
* *

Overeenkomstig artikel 1 van het koninklijk besluit van 8 mei 2018 tot vaststelling van de taalkaders van het Federaal Agentschap van de Schuld worden de betrekkingen in de taalkaders bij het Federaal Agentschap van de Schuld op de eerste trap onderverdeeld op de volgende wijze: 40%N, 40%F, 10%TwN en 10 %TwF.

In zijn arrest nr. 34.670 van 11 april 1990 oordeelde de Raad van State het volgende:

“De taalkaders strekken ertoe om op ieder niveau van de hiërarchie een taalevenwicht tot stand te brengen. Hieruit volgt dat de benoemende overheid ertoe gehouden is om

op een bepaald niveau bij voorrang ambtenaren te benoemen in het taalkader waarvan de werkelijke bezetting het meest gedaald is onder het op dit niveau voorziene aantal.”

De Raad van State bepaalde meer specifiek over deze voorrangsregel het volgende in zijn arrest nr. 195.731 van 3 september 2009:

"Uit de genoemde bepalingen van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken, inzonderheid die van artikel 43, § 3, eerste en tweede lid, volgt dan ook dat de benoemende overheid verplicht is om bij voorrang te benoemen in het taalkader waarvan het aantal effectief ingenomen betrekkingen het verst verwijderd is van het wettelijk vastgestelde aantal betrekkingen. Bij een benoeming binnen de eerste taaltrap dient zij bijgevolg een gelijke verhouding tussen beide taalrollen na te streven, en dit zowel tussen de eentalige kaders onderling als binnen het tweetalige kader. Slechts wanneer aan die vereiste is voldaan, heeft de overheid de vrije keuze tussen kandidaten van verschillende taalrollen. In geen geval mag de overheid een bestaand onevenwicht versterken."

Rekening houdende met bovenstaande rechtspraak is de bevordering van betrokken medewerker in strijd met de bij koninklijk besluit van 18 juli 1966 gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. Het onevenwicht op de taaltrap van de bevordering ten nadele van de Franstaligen wordt door de bevordering van een Nederlandstalige immers verstrekt. Het feit dat een onevenwicht op een andere taaltrap wordt verminderd kan nooit als een rechtvaardiging dienen.

Een afschrift van dit advies wordt gestuurd naar de minister van Begroting.

Met bijzondere hoogachting,

De Voorzitter,